

Sreda, 16. november 2005

20. pozdravlja finančno podporo, ki jo je Evropska unija pod določenimi osnovnimi pogoji namenila nekaterim projektom razgradnje v novih državah članicah;

21. podpira stališče Komisije, da je treba pri oceni gospodarnosti katere koli elektrarne upoštevati stroške jedrske razgradnje, ki med drugim zajemajo druge zunanje stroške in subvencije za druge vrste proizvodnje električne energije, na način, da se izogne izkrivljanjem konkurence;

22. ugotavlja, da je upravljavec jedrske elektrarne odgovoren za ureditev zavarovanja, s katerim je zagotovljena civilnopravna odgovornost v celotnem obdobju razgradnje za primer nepredvidenih dogodkov ali nesreč v skladu z mednarodnimi konvencijami o odgovornosti;

23. ugotavlja, da sta Pariška konvencija z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije in Konvencija z dne 31. januarja 1963 o dopolnitvi Pariške konvencije z dne 29. julija 1960, kakor je spremenjena z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964 in s Protokolom z dne 16. novembra 1982, še vedno veljavni in se ju EU ne more enostransko odpovedati; poleg tega ugotavlja, da je Parlament v svoji resoluciji z dne 26. februarja 2004 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije⁽¹⁾ privolil k predlogu odločbe Sveta o pooblastitvi držav članic, ki so pogodbenice Pariške konvencije z dne 29. julija 1960, da v interesu Evropske skupnosti ratificirajo Protokol o spremembi te konvencije ali da k njemu pristopijo;

*
* *

24. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam držav članic.

⁽¹⁾ UL C 98 E, 23.4.2004, str. 123.

P6_TA(2005)0433

Boj proti globalnim podnebnim spremembam

Resolucija Evropskega parlamenta o uspešnem boju proti globalnim podnebnim spremembam (2005/2049(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij z naslovom: „Uspešen boj proti svetovnim podnebnim spremembam“ (KOM(2005)0035),
- ob upoštevanju Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) in postopkov za njegovo izvajanje, sprejetih na konferencah pogodbenic v Bonnu (julij 2001), Marakešu (november 2001), New Delhiju (oktober in november 2002), Milanu (december 2003) in Buenos Airesu (december 2004),
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o podnebnih spremembah in zlasti tistih z dne 13. januarja 2005 o izidu konference o podnebnih spremembah v Buenos Airesu⁽¹⁾ in z dne 12. maja 2005 o seminarju vladnih strokovnjakov o podnebnih spremembah⁽²⁾,
- ob upoštevanju izjav, ki jih je na vrh G8 v Gleneaglesu naslovilo 24 mednarodnih vodij podjetij, ki zastopajo Svetovni gospodarski forum, na primer o potrebi sprejetja dolgoročnih ciljev za stabilizacijo podnebja,

⁽¹⁾ UL C 247 E, 6.10.2005, str. 144.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0177.

Sreda, 16. november 2005

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A6-0312/2005),
- A. ker so podnebne spremembe eden izmed glavnih izzivov 21. stoletja, saj v imajo veliki meri negativne vplive na globalno okolje, gospodarstvo in družbo s potencialno katastrofalnimi posledicami, in ker se podnebne spremembe razlikujejo od drugih okoljskih problemov, ki zadevajo svet,
- B. ker trenutni kazalci podnebnih sprememb vključujejo npr. taljenje polarnega ledu in dolgotrajni mraz ter po vsej verjetnosti vse pogostejše in obsežnejše ekstremne vremenske razmere; ker so se izgube v gospodarstvu, povezane z vremensko pogojenimi naravnimi katastrofami, v zadnjem desetletju povečale za več kot šestkrat v primerjavi z ravno iz šestdesetih let prejšnjega stoletja,
- C. ker so industrializirane države tako danes kot v preteklosti v veliki meri odgovorne za kopičenje emisij toplogrednih plinov v ozračju; ker bodo najverjetneje prav države v razvoju plačale najvišji davek zaradi nestabilnega podnebja in ker morajo industrializirane države prevzeti temeljno odgovornost pri nudenju pomoči državam z nizkim dohodkom pri njihovem prilagajanju podnebnim spremembam ter pri nude nju tehnološke in finančne pomoči, ko se prilagodijo,
- D. ker je Kjotski protokol začel veljati dne 16. februarja 2005, potem ko ga je ratificiralo 152 držav in organizacij za regionalno gospodarsko povezovanje, ki proizvedejo 61,6 % emisij toplogrednih plinov, navedenih v Prilogi I iz leta 1990, in predstavljajo skoraj 90 % svetovnega prebivalstva,
- E. ker je celovito izvajanje Okvirne konvencije ZN o spremembi podnebja in Kjotskega protokola s strani vseh pogodbenic temeljnega pomena pri reševanju problema sprememb podnebja, četudi ukrepi ne bodo zares učinkoviti, dokler se ne najde globalna rešitev, v katero bodo vključene velike gospodarske skupine, ki so odgovorne za večji del emisij onesnaževal,
- F. ker Kjotski protokol določa, da se pogajanja o obveznostih glede zmanjševanja emisij za obdobje po letu 2012 začnejo v letu 2005; ker bi posledično morala enajsta konferenca pogodbenic (COP-11) in prvo srečanje pogodbenic Protokola (COP/MOP-1) v Montrealu to nalogo opredeliti kot prednostno,
- G. ker je treba kmalu določiti nadaljnje naloge, da se zagotovi zanesljivost naložb v vire energije z nizko vsebnostjo ogljika, tehnologije z nizkimi emisijami toplogrednih plinov in obnovljive energetske vire ter da se izogne vlaganju v nezdružljivo energetske infrastrukturo,
- H. ker nedavna znanstvena poročila kažejo, da bo zaradi doseganja glavnega cilja UNFCCC, t. j. izogniti se nevarnim podnebnim spremembam, treba koncentracije toplogrednih plinov stabilizirati pod 500 ppm CO₂ oziroma ekvivalenta — rahlo nad trenutno ravno — in bodo zaradi tega v bližnji prihodnosti nujne precejšnje omejitve emisij,
- I. ker je vlaganje v energetske učinkovitost najboljši način zniževanja ogljikovih emisij in ker v EU obstaja precejšnji potencial za stroškovno učinkovite energetske prihranke,
- J. ker se lahko vplivi na podnebje znatno zmanjšajo z boljšim načrtovanjem skupnosti,
- K. ker, preden se obstoječe dogovore o trgovanju z emisijami razširi na druga področja (na primer na letalstvo), mora analiza pokazati, da bo takšna razširitev pomagala v boju proti podnebnim spremembam in da bogate države oz. območja ne bodo privilegirana na račun držav in podjetij v razvoju,
- L. ker je velikega pomena, da pri skupnih prizadevanjih za zniževanje emisij in izoblikovanje trajnejšega življenjskega sloga čim bolj sodelujejo vsi državljani,

Sreda, 16. november 2005

- M. ker v številnih državah članicah emisije toplogrednih plinov vztrajno naraščajo, kar jasno kaže na potrebo po hitrem ukrepanju, da bo EU sposobna izpolniti svoje obveznosti iz Kjotskega protokola,
- N. ker bodo stroški ukrepov za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov izravnani s koristmi, ki jih bo prinesla omejitev povečanja temperature Zemlje za največ 2 °C v primerjavi z ravnmi med obdobjem pred industrializacijo, saj bodo preprečene škoda in izgube, ki bi jih podnebne spremembe sicer lahko povzročile po vsem svetu,
- O. ker je opuščanje izključne uporabe fosilnih goriv zgodovinska poslovna priložnost; ker je poslovna priložnost bistvena tudi za države v razvoju, ki imajo precejšnje bogastvo obnovljivih virov energije, a nimajo ustrezne tehnologije za njihovo izkoriščanje,
1. poudarja, da bi morala strategija EU za blažitev podnebnih sprememb temeljiti na pristopu, ki vključuje naslednjih sedem elementov:
- graditi na ključnih elementih Kjotskega protokola — zavezujočih ciljih v zvezi z emisijami toplogrednih plinov, globalnemu sistemu trgovanja v zvezi z največjo količino in prilagodljivih mehanizmi,
 - narediti vse potrebno za bistveno zmanjševanje emisij za 30 % do leta 2020, ob uporabi kombinacije tržnih pobud in uredb za spodbujanje vlaganj v učinkovite tehnologije in/ali tehnologije brez oziroma z nizko vsebnostjo ogljika,
 - uporabiti dejavni pristop zato, da se prizadevanjem pridružijo še druge države, zlasti Združene države,
 - razviti strateško partnerstvo z državami kot so Kitajska, Južna Afrika, Brazilija in Indija, da se jim pomaga pri njihovem razvoju trajnostnih energetske strategij in da se zagotovi njihovo sodelovanje pri blažitvi podnebnih sprememb,
 - odločno pospešiti razvoj in inovacije na področju tehnologij za pridobivanje trajnostnih virov energije in odstraniti „namerno postavljene“ ovire, kot so subvencije za fosilna goriva, ter vračunati zunanje stroške, vključno tiste v zvezi s podnebnimi spremembami, v ceno proizvodnje energije,
 - uporabiti evropsko in nacionalno zakonodajo za spodbujanje večje energetske učinkovitosti in pocenitev tehnologije, ki zmanjšuje vplive na podnebje,
 - spodbuditi večje neposredno sodelovanje evropskih državljanov pri prizadevanjih za blažitev podnebnih sprememb, pri čemer je treba nujno zagotoviti podrobno obveščanje o vsebnosti ogljika v izdelkih in storitvah, v prihodnosti pa je mogoča tudi vzpostavitev sistema osebnih prodajnih kvot;
2. poziva EU, naj zagotovi, da se na srečanju COP-11 in COP/MOP-1 v Montrealu odloči o časovnem razporedu za pogajanja o obveznostih prihodnje podnebne politike, pri čemer je rok za doseg dogovora do konca leta 2008,
3. poziva EU, naj na COP-11 in COP/MOP-1 predstavi predloge za prihodnji podnebni režim, katerega glavni cilj bo, da se povprečno povišanje svetovne temperature omeji na 2 °C nad ravno pred industrializacijo;
4. izraža prepričanje, da bi moral novi režim temeljiti na sicer skupni, a porazdeljeni odgovornosti, katere cilja sta zoženost in zblíževanje, kakor tudi stalno in postopno strožje omejevanje emisij in na sodelovanju večjega števila držav pri tovrstnih prizadevanjih; poudarja, da morajo vsi cilji glede omejevanja emisij temeljiti na nedavnih znanstvenih raziskavah in težiti k temu, da povprečnega svetovnega povišanja temperature za 2 °C z ustrešno gotovostjo ne presežejo; poudarja, da bi morali pri izbiranju ukrepov kot merilo upoštevati predvsem njihovo stroškovno učinkovitost in da naj bi bil dolgoročni cilj oblikovanje svetovnega trgovanja z ogljikom, ki bo temeljil na trgovanju v zvezi z največjo količino; opozarja, da mora izračun stroškovne učinkovitosti vključevati stroške neukrepanja in pričakovane gospodarske koristi zgodnjega ukrepanja in inovacij ter tudi tehnološkega izobraževanja, ki bo zmanjšalo stroške blažitve;

Sreda, 16. november 2005

5. pozdravlja ugotovitve Evropskega sveta z dne 23. marca 2005 v Bruslju, zlasti v zvezi s prizadevanji za 15-30 % omejitve emisij v državah v razvoju do leta 2020; vendar vztraja, da je treba prav tako opredeliti dolgoročne cilje za omejevanje emisij, in predlaga 60 do 80 % omejitev do leta 2050;
6. obžaluje neizpolnjevanje obveznosti sedanje vlade Združenih držav v skladu z UNFCCC glede povratka na ravni emisije iz leta 1990 in izogibanja nevarnim podnebnim spremembam ter obžaluje njeno odločitev, da ne nadaljuje s postopkom ratifikacije Kjotskega protokola; poziva EU, naj zagotovi, da se večstranskega procesa ne ogroža zaradi posameznih držav;
7. opozarja, da bi bilo mogoče v EU privarčevati tudi do 40 % energije, a da si je treba za to postaviti zavezujoče cilje;
8. ugotavlja, da bi s sistemskim pristopom obnovljivi viri energije lahko zajeli 25 % porabe energije v EU do leta 2020;
9. poudarja, da bo za učinkovito blažitev podnebnih sprememb potrebno bistveno preoblikovanje energetskih in prometnih sistemov ter načrtovanje stavb z boljšim toplotnim izkoristkom, ki naj bi v okviru lizbonske strategije postalo gonilna sila spodbujene rasti in večje konkurenčnosti; poziva EU, naj razvije strategijo, s katero bo Evropa postala energetskega najučinkovitejše gospodarstvo na svetu, ter si postavi cilj letnega zmanjšanja energijske intenzivnosti za 2,5 do 3 %;
10. v zvezi s tem poziva države članice, da izvajajo sisteme stalnega spremljanja za ocenjevanje količin tako snovi kakor tudi energije, ki se uporablja v vsakem gospodarskem sektorju, z namenom podpirati ustrezne politike zmanjševanja;
11. ugotavlja, da bo zapoznelo ukrepanje povečalo tveganje škodljivih okoljskih učinkov in večjih stroškov; nadalje vztraja, da zmanjšanje svetovnih emisij ne sme povzročiti drugih nevarnosti;
12. meni, da je boj proti podnebnim spremembam koristen tako za družbo kot za okolje ter prispeva k doseganju lizbonskih ciljev in razvojnih ciljev tisočletja ZN; meni, da razvoj obnovljivih virov energije in vlaganje vanje vodita k novim možnostim v kmetijstvu in gozdarstvu, več delovnim mestom, boljšemu zdravju, povečani regionalni rasti, boljšemu izkoriščanju lokalnih in regionalnih virov in obstoječih naprednih tehnologij ter k zmanjševanju revščine;
13. zahteva, da si EU v sodelovanju z drugimi svetovnimi akterji bolj prizadeva za razvoj obetavnih tehnoloških rešitev;
14. poudarja, da že obstajajo številne tehnologije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov; vendar ugotavlja, da njihov vstop na trg ovirajo številne, velikokrat namerno postavljene ovire, kot so subvencije za fosilna goriva; zaradi tega poziva Komisijo, da predlaga zakonodajo za odpravo vseh takšnih subvencij in namesto tega uvede spodbude za pospeševanje uporabe energetske učinkovite tehnologije z nizko emisijo ogljika oziroma brez emisije ogljika, ter se zavzema za to, da se z dejavno uporabo javnih naročil znotraj EU skuša doseči znižanje stroškov za tovrstne tehnologije; zavzema se tudi, poleg tega, da se sedmi okvirni program za raziskave osredotoči na območja, povezana z blažitvijo podnebnih sprememb, da urgentni program — kot je bil npr. program Apollo v šestdesetih letih v ZDA — spodbuja raziskave in inovacije s področja trajnih virov energije in upravljanja rabe zemljišč;
15. poziva Komisijo, na podlagi dejstva, da bo v prihodnjih desetletjih večino, če ne vse, energetske infrastrukture EU treba zamenjati, naj predloži predloge za zagotavljanje, da se pri vseh naložbah v energetske infrastrukture v EU uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije, ki imajo nizke emisije fosilnih goriv ali jih sploh nimajo;

Sreda, 16. november 2005

16. ugotavlja, da je vlaganje v ukrepe za učinkovitost in obnovljive tehnologije glavna alternativa zmanjšanju vpliva podnebnih sprememb; hkrati opozarja na pomen razvoja tehnik zajetja in shranjevanja ogljika — zlasti v regijah z obsežnimi zalogami premoga;
17. poziva Komisijo in države članice k jasnim in stvarnim vlaganjem v dolgoročno reformo CDM in njenih institucij, da se izboljša njeno izvajanje in spodbudi širše sodelovanje udeležencev iz zasebnega sektorja ter s tem oblikuje potreben zagon za delo po letu 2012;
18. opozarja na potrebo po spodbujanju novih tehnologij za vesoljske sisteme za analizo naravnih nesreč iz vesolja in s tem na potrebo po predvidevanju in blažitvi njihovih uničujočih posledic;
19. meni, da je zaradi zahtevnosti raziskav in tehnološkega razvoja, ki jih zahtevajo podnebne spremembe in preprečevanje nesreč, ter zaradi njihove čezmejne razsežnosti treba najti evropske rešitve, ki presegajo načelo regionalne in nacionalne subsidiarnosti;
20. priznava, da bodo potrebne spremembe v pristopu in fizične prilagoditve za omogočanje družbi, da se pripravi na posledice podnebnih sprememb;
21. poziva države članice, ki tega še niso storile, da prispevajo sredstva v dopolnilni sklad za zagotavljanje, da lahko izvršni odbor CDM izpolni svojo nalogo — ustvariti dobro delujoč in učinkovit mehanizem;
22. poudarja, da so ukrepi v transportnem sektorju bistveni, ker ta prispeva približno 30 % ekvivalentnih emisij CO₂ Skupnosti, od tega je delež cestnega prometa približno 85 %; poudarja, da je železniški promet z vidika energetske izrabe mnogo bolj učinkovit kot cestni; obžaluje dejstvo, da avtomobilska industrija v predpisanem roku verjetno ne bo dosegla cilja 140 gm/km emisij, ki je manjši kot v obstoječem prostovoljnem sporazumu; zato poziva k politiki odločnih ukrepov za zmanjšanje emisij v prometu, vključno z uvedbo predpisanih mejnih vrednosti emisij CO₂ za nova vozila, z namenom srednjeročnega doseganja 80 do 100 gm/km emisij za nova vozila ter s pomočjo trgovanja z emisijami med proizvajalci motornih vozil, ter k drugim ukrepom, kot so omejitve hitrosti na ravni celotne EU, prometne dajatve in davčne olajšave, skupaj s splošnim povečanjem železniškega prometa in javnega prometa; nadaljnje poziva Komisijo k načrtovanju inovativnih načinov za obveščanje o emisijah CO₂, ki jih povzroča promet, ter k predložitvi predlogov o stabilizaciji ali zmanjšanju prometa v EU do leta 2010;
23. z zaskrbljenostjo ugotavlja povečanje tovarnega prometa in poziva Komisijo, da oceni emisije CO₂, ki jih povzroča tovorni promet, ter pripravi predloge za prenos velikega deleža cestnega prevoza blaga na okolju prijaznejše načine prevoza; zato poziva Komisijo, da kot del pregleda Evropskega programa o podnebnih spremembah (ECCP) predloži predloge za ustanovitev „vseevropskega hitrega železniškega omrežja za tovorni promet“, ki razreši drobitev omrežja za tovorni promet in odstrani preostala ozka grla v infrastrukturi; poziva tudi, da se za tovarna vozila uvede predpisane ciljne vrednosti emisij CO₂; poziva Komisijo, da razišče, kako bi dovoljenje vsem državam članicam za uporabo tako dolgih tovornjakov, kot se uporabljajo na Švedskem/Finskem, koristilo blažitvi podnebnih sprememb, in v najkrajšem možnem času poroča o ugotovitvah;
24. ponavlja svojo zahtevo, da se emisije mednarodnih poletov in ladijskega prometa vključijo med cilje za zmanjšanje emisij od leta 2012;
25. podpira uvedbo ekoloških davkov na ravni Skupnosti; poudarja, da so ti, tako kot drugi tržni instrumenti, bistveni za učinkovito politiko zmanjševanja onesnaženosti; poziva Komisijo k predložitvi predlogov in države članice k sprejetju prvega evropskega ekološkega davka najpozneje do leta 2009;

Sreda, 16. november 2005

26. podpira predlog Komisije za tematsko strategijo urbanega okolja, katere cilj je izboljšati kakovost urbanih območij, zlasti v zvezi s kakovostjo zraka; v zvezi s podnebnimi spremembami meni, da je treba dati prednost dvema političnima področjema: razvoju storitev javnega prevoza, ki uporabljajo čiste tehnologije ali tehnologije, ki manj onesnažujejo, in spodbujanju trajnostnih, okoljsko zelo kakovostnih (HEQ) gradbenih metod;

27. meni, da morajo EU in njene države članice pregledati in spremeniti svoje instrumente za družbeno načrtovanje z namenom, da zmanjšajo vplive na podnebje, zlasti pri načrtovanju in novih naložbah v transportne sisteme ter nova stanovanjska in industrijska območja;

28. da bi pokazala jasno vodstvo EU pred pogajanji leta 2012, poziva Komisijo, naj pripravi posebne zakonodajne predloge za razširitev področja uporabe gradbene direktive ter za posodobitev direktive o biogorivih, v katero naj se vključi najnovejša tehnologija s področja biofleksi goriv (kot so MTHF, etil levulinat itd.), naj uvede obvezne skupne standarde za ta nova goriva za celotno EU, naj ustvari spodbude za stoječe kolone vozil na biogoriva in opredeli minimalna razmerja mešanja dveh različnih goriv, pri čemer preučuje okoljsko učinkovitost zahteve po mešanju 10 % biogoriv v motorna goriva, kot del pregleda ECCP;

29. poziva EU, naj zagotovi, da so strukturni skladi kot prednostna zadeva usmerjeni k trajnostnemu razvoju;

30. ugotavlja, da je letalski promet odgovoren za od 4 do 9 % emisij toplogrednih plinov po vsem svetu in da se emisije letalskega prometa na leto povečujejo za 3 %; poudarja pomembnost ciljev strogega zmanjševanja za sektor letalskega prometa; poziva Komisijo k hitremu ukrepanju za zmanjševanje podnebnih sprememb zaradi letalskega prometa tako, da oblikuje pilotni sistem trgovanja z emisijami za emisije letalskega prometa za obdobje od leta 2008 do 2012, pri tem pa upošteva celoten promet na vseh letališčih EU, in da zagotovi, da se vzporedno uvedejo instrumenti za obravnavo vpliva letalskega prometa na podnebje; poziva tudi k vzporednim prizadevanjem za obravnavo emisij pomorskega prometa;

31. poziva Komisijo, naj jasno določi zemljevid poti h gospodarstvu z nizkimi emisijami CO₂, ki bo med drugim omogočal večji vpogled v to, kaj lahko pričakujemo od vodikove in obnovljive energije; hkrati poziva Komisijo, naj opredeli morebitna ozka grla v razvoju ter uporabi novih in čistih tehnologij;

32. poudarja, da v nasprotju s pristopom v sektorjih za električno energijo in goriva, Evropska unija nima sistematičnega pristopa k podpiranju obnovljivih energij v ogrevalnem in hladilnem sektorju, čeprav je odvisnost od uvoza nafte in plina v tem sektorju še posebej visoka in so stroški, povezani s povečanjem deleža obnovljivih energij, sorazmerno nizki; zato poziva k vseevropski strategiji s ciljem povečanja proizvodnje obnovljivih ogrevalnih in hladilnih enot, ki bi tako postale konkurenčne; v tem oziru opaža, da birokratski predpisi, naloženi lastnikom hiš in gradbenim podjetjem, niso ustrezen način za doseg tega cilja, temveč bi bilo treba dati prednost direktivi, ki postavlja realne toda ambiciozne cilje in usmerja dejanja držav članic na osnovi začasne omejitve spodbud za dostop na trg;

33. v tem oziru meni, da bi morala Komisija predstaviti predlog direktive o ogrevanju in hlajenju, podobnen predlogu o biogorivih;

34. meni, da morata biti pospešen razvoj proizvodnje energije iz biomase in spodbujanje podobnih obnovljivih virov osrednji prednostni nalogi v preusmerjanju pozornosti Skupne kmetijske politike, skupaj z uravnoteženim pristopom k proizvodnji hrane; poudarja, da mora biti proizvodnja energije iz biomase organizirana tako, da je učinkovita v smislu pretvarjanja energije in ekološko trajnostna; v tem oziru pozdravlja namen Komisije, da bo predstavila akcijski načrt, in poziva Komisijo, da v svoj predlog vključi pravno zavezujoče ukrepe;

Sreda, 16. november 2005

35. opozarja na potrebo po raznovrstnosti raziskovalnih in preventivnih ukrepov, da se izognemo vplivom na zdravje in varnost ljudi, poplavam, suši, požarom — zlasti v gozdovih in na zaščitene področjih —, biotsko raznovrstnost in gospodarske izgube; poziva države članice in Komisijo, da upoštevajo pomembnost gozdov in kmetovanja pri absorbiranju ogljika, zmanjševanju erozije, zagotavljanju sredstev in končno tudi uravnavanju podnebja;

36. z namenom, da se zagotovijo enaki mednarodni konkurenčni pogoji, poziva Komisijo in države članice, da razmislijo o predlogu sektorskih ciljev za energetske intenzivne izvozne industrije v državah, kjer obveznosti zmanjševanja emisij niso zavezujoče, kot dopolnitev zavezujočih ciljev v zvezi z emisijami za industrializirane države; poleg tega poziva Komisijo, da preuči možnost sodelovanja na področju trgovanja z emisijami EU s tistimi v tretjih državah; poziva Komisijo, da dejavno pristopi k dialogu s podjetji v vsakem sektorju industrije, zato da se ponovno pregleda, katere spremembe v proizvodnji, prehrani in transportu se lahko spodbudijo in jih je treba spodbuditi, da se zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v EU;

37. poziva Komisijo, da resno preuči problem „priskledništva“ na področju blažitve podnebnih sprememb; poziva Komisijo in države članice, da raziščejo možnost sprejetja mejnih prilagoditvenih ukrepov za trgovino, da se izravna kakršna koli kratkotrajna konkurenčna prednost, ki jo lahko imajo proizvajalci v industrializiranih državah brez omejitev v zvezi z ogljikom; poudarja, da mednarodni trgovinski tokovi močno vplivajo na podnebne spremembe; zato poziva WTO, da v svoje delo vključi mehanizem trajnostnega razvoja;

38. meni, da bi bilo pri pregledu trenutnega sistema trgovanja z emisijami toplogrednih plinov in njegovi možni razširitvi treba temeljito proučiti zamisel o dedovanju („grandfathering“), to pa zaradi njenih precejšnjih slabosti in zaradi alternativnih sistemov ugotavljanja uspešnosti („benchmarking“) in prodaje na dražbi („auctioning“) — z uporabo pristopa „od spodaj navzgor“ („up-stream approach“); poleg tega meni, da bo zaradi povečanega čezmejnega trgovanja, zlasti kar zadeva elektriko, treba znova opredeliti nacionalne emisijske kvote;

39. predlaga, da EU razvije posebno politiko sodelovanja z državami v razvoju, kar zadeva podnebne spremembe; ugotavlja, da je za vključitev vprašanja podnebnih sprememb v širše razvojne politike treba vzpostaviti številna orodja; ugotavlja, da sta prednostni nalogi na tem področju kmetijstvo in varnost preiskrbe s hrano, dve področji, ki sta najbolj občutljivi na podnebje; meni, da je ena ključnih skrbi tudi raznovrstnost gospodarskih dejavnosti, ob upoštevanju, da so številne združene majhne otoške države v razvoju (AOSIS) močno odvisne od turizma; ugotavlja, da so bistvenega pomena za preprečevanje učinkov podnebnih sprememb promet, družbeno načrtovanje in vprašanja s področja energetike; ugotavlja, da sta drugi prednostni nalogi preprečevanje naravnih nesreč in pripravljenost nanje;

40. pozdravlja oblikovanje okoljskega informacijskega sistema Komisije za okolje in trajnostni razvoj Afrike, ki temelji na satelitski tehnologiji in tehnologiji računalniškega kartiranja in je v pomoč razvojnim dejavnostim urada Komisije za humanitarno pomoč (ECHO); priporoča, da se preuči možnost razvoja in razširitve te strukture, da bi lahko vanjo vključili še omrežje za opazovanje podnebnih sprememb;

41. poudarja, da mora EU, kar zadeva sodelovanje držav v razvoju v prihodnjem podnebnem režimu, jasno priznati, da sta prednostni nalogi teh držav odprava revščine in razvoj; toda razvojni cilji tisočletja ZN ne bodo nikoli doseženi, če se ne bo ustrezno obravnavalo okoljskih vprašanj, kot so podnebne spremembe; trajnostni razvoj in boj proti revščini morata še naprej ostati splošni okvir, znotraj katerega se države v razvoju spodbujajo, da oblikujejo politiko in sprejemajo ukrepe, ki zadevajo podnebne spremembe, pa naj gre za njihovo prilagoditev ali ublažitev;

42. zato podpira oblikovanje nove celovite in dosledne politične rešitve za izboljšanje dobrega počutja tistega dela prebivalstva, ki je že zdaj najbolj ranljivo, s svetovno razvojno strategijo in ustrezno gospodarsko podporo; priporoča, naj ta nova strategija temelji na povezavi med podnebnimi spremembami, upravljanju naravnih virov, preprečevanju naravnih nesreč in izkoreninjenju revščine;

Sreda, 16. november 2005

43. poudarja, da je gospodarski razvoj pravica za vse države v razvoju; poudarja, da morajo EU in druge industrializirane države pomagati državam v razvoju pri razvoju trajnostnih tehnologij; vendar pa poudarja, da državam v razvoju ni treba oponašati načinov onesnaževanja, kot jih poznajo industrializirane države; verjame, da je treba predpise mehanizma čistega razvoja spremeniti, tako da omogočajo trajnostni razvoj; predlaga, da se izposojevalne prednostne naloge mednarodnih finančnih ustanov in tudi pomoč EU preusmerijo k podpori obnovljive energije in energetske učinkovitosti; predlaga tudi sprožitev večstranske pobude za uporabo trajnostnih virov energije, ki bi vključevala EU, države kot so Kitajska, Indija, Brazilija, Južna Afrika itd., pa tudi nekatere velike korporacije s področja energetike, s ciljem spodbujanja obsežnega tehnološkega sodelovanja s posebnim osredotočanjem na problematiko energije in transporta, ki temelji na primeru nedavno sklenjenega partnerstva o podnebnih spremembah med EU in Kitajsko;

44. poziva Komisijo, kot del tehnološkega sodelovanja z državami iz Priloge B in kot del ponovnega pregleda sporazuma iz Cotonouja, da pomaga njihovim vladam pri sprejetju nacionalnih energetskih strategij, da čim bolj zmanjšajo odvisnost od uvoženih fosilnih goriv, pri spodbujanju hitrega tehnološkega napredka, t. j. ko manj razvite tehnologije z uporabo novih tehnologij hitro nadoknadijo zaostanek („leap-frogging“), predvsem v zvezi z obnovljivo energijo, zlasti biomaso, in da jim pomagajo doseči razvojne cilje tisočletja ZN;

45. vztraja pri potrebi po povečani finančni pomoči najmanj razvitim državam pri prilagajanju podnebnim spremembam; v zvezi s tem meni, da je trajnostno upravljanje gozdov, zlasti tropskih, pomemben element tako blažitve podnebnih sprememb kakor prilagajanja tem spremembam, in zato zahteva od Komisije, da to v svojih dejavnostih razvojnega sodelovanja postavi za prednostno nalogo;

46. poziva Komisijo, da preuči izvedljivost in prednosti vzpostavitve sistema osebnih emisijskih kvot, s katerimi je mogoče trgovati, da se vključijo državljani in se vpliva na zasebne vzorce porabe;

47. poziva institucije EU, da postavijo zgled in pri različnih dejavnostih skušajo čim bolj omejiti emisije toplogrednih plinov, npr. s povečano energetske učinkovitostjo lastnih pisarniških prostorov in uporabljene opreme, uporabo načinov prevoza z nizko stopnjo ogljikovih emisij itd.; meni, da je treba posebno pozornost nameniti potovanju poslancev Parlamenta, kar pomeni ponovno preučitev večih lokacij EP, uporabo vozil z nizko emisijo CO₂ za službene potrebe itd.;

48. poziva Komisijo, da začne izvajati pobudo EU za večjo ozaveščenost državljanov o vlogi, ki jo imata razsipno potrošništvo in proizvodnja pri podnebnih spremembah;

49. priznava in podpira rešitve, ki temeljijo na informacijskih in komunikacijskih tehnologijah (IKT) za ločitev gospodarske rasti od porabe energije in materialov ter tudi prometa in s tem prispevajo k bolj trajnostni družbi; poziva Komisijo, naj predlaga politične ukrepe, s katerimi bi izkoristili IKT ter tako povečali učinkovitost v stanovanjski politiki, dematerializaciji, prometu in preusmeritvi od proizvodov k storitvam;

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, sekretariatu UNFCCC in WTO s prošnjo, da jo posreduje vsem pogodbenicam, ki niso članice EU.
